

Niciun om să nu moară înainte să fi fost fericit

Lucia Dărămuș

Oare rândunelele când mor
unde se duc?
își întreabă copiii mama,
strângând-o în brațe
și cățelii au un oraș al
cățelilor?
dar pisicile au un oraș al
pisicilor?
mama privea nedumerită
nu avea vreun răspuns
Eu cred, mai spuse fetița,
că zăpada se duce în casa zăpezii
și omul, spuse băiatul, în casa
Omului
îmbrățișarea în casa îmbrățișării
sărutul în casa sărutului.
Dar casa, casa oare unde să fie?
cugetă mama cu vocea între clipe
copiii se depărtară
își deschiseră brațele ca aripile
ochii ca gândurile...
visară
cum gândurile adună sub timp
buzele care sărută
brațele care îmbrățișează
ochii care visează.
Nici un om să nu moară
înainte să fi fost fericit,
spuseră ei
visul la bucuria sărutului
visul - a îmbrățișării
visul visului celui ce
va fi fost cândva fericit
să-l lase celui ce a iubit
Casa e amintire!

Primăvară

Miroase
natura se frânge
din bobul de grâu iese trupul lui
Christ
bucată frântă pe cruce
e primăvară!
miroase,
miroase a înviere.
mormintele se deschid
îngeri saltă din ele
duc ramuri de finic
în aripi de sidef
lui Christ.
e primăvară!
miroase, miroase a înviere.
m-am ridicat, mi-am spălat
ochii lin în limpede, sfințită apă
de cuvântul lui Christ.
e primăvară!
miroase,
miroase a înviere.
am deschis gura înghițind
trup din trupul tău sfințit.
e primăvară!
si-odată cu florile am înviat si eu.

Aproape justificată

Puiu Bobeică Cislău

Dacă luați drept model
Propria ființă
Modelând o ispravă
Nepropusă
Aparent justificată
Se poate ca forma
Să fie negativele statui;
Nu imitați marmora
Oameni;
Scobiți în cenușă
În fluieratul vântului,
În elitrele greierilor
În neverosimilul muget
Al tunetului din senin
Sau după nimic
Dacă iluzia
Vă poate atinge
Copia plinului
Care nu stă în voi.

Pagina 11 (Turnul Funarilor):

Eugen Axinte,
Machandi

Traseul de lectură:

